

Foia umoristica poporala cu ilustratiuni.

Nr. 40.

Brasiovu, in $\frac{10}{22}$ Octombrie 1876.

Anul II.

Va cloei dio'a si nöptea, tota septeman'a la unu ou, si'l'u va scote in tota Duminec'a.

Pretiulu de prenumeratiune.

In locu pe 1 anu	5 fl. — cr.
" $\frac{1}{2}$ "	2 fl. 50 cr.

Afara de Brasiovu, trimisu prin posta:

pe 1 anu	6 fl. — cr.
" $\frac{1}{2}$ "	3 fl. — cr.

Pentru strainatate:

pe anu	16 franci.
" $\frac{1}{2}$ "	8 franci.

Unu numaru costa 10 cr.

Prenumerationea se face:

la redactiunea „Cocosiu-Rosiu” seu la perso'n'a redactorelni.

Cei ce aduna 8 prenumeranti si glumele din prejuru voru primi decretu cocosiesc de vice-cocosi corespondenti si unu esem- plariu gratis.

Din epistole nefrancate nu esu glume, pentru ca nu se primesecu.

Reclamatiunile si anuntiurile

platite bine, se voru tipari forte ieftinu, — linea 10 cr. — 30 cr. timbru.

Invitatiune la prenumeratiune.

Timpulu trece, timpulu costa parale. Adeveratu ca nime nu scie, catu de iute trece timpulu decatul acel'a, care are termine de plata, si asupra caruia tabarascu deodata toti creditorii, anuncian- du-lu, ca a trecutu timpulu si a venit u scadentia. Dara, cu tote afurisitele de scadentie, cate odata totu ne pare bine, ca trece timpulu, mai cu sema candu suntu „vremuri grele.“ Astazi tocmai avemu asemenee vremuri in politic'a mare, ca si in politic'a mica, in politic'a gene- rala ca si in politic'a nationala, in ne- gotiu ca si in comerciu, cu unu cuventu in tote treburile si trebsioarele. In ase-

mene vremuri ne prinde bine, candu mai vine cate cineva, ca se ne admoneze, ca vremea trece. Din aceste considerande, credemu a face unu servitiu, candu venimu cu invitatiunea la prenumeratiune, consolandu pe acei p. t. abonenti, carii din caus'a vremurilor grele inca nu neau trimisu pretiulu abonamentului, cu ascurarea ca voru avea si vremurile grele odata unu sfirsitu, prin urmare nu au nici o cauza, ca se mai intardieze cu trimiterea restantielor; era acei p. t. domni, carii aru bine voi se li **treca vremea** cu lectur'a foiei cocosiesci suntu avisati, ca cu 1. Octombrie incepe unu quartalu nou — alu IV-lea si celu mai eftinu din anulu acest'a — si suntu rugati a pune in miscare unu avisu po-

stalu insocitu de 1 fl. 50 cr. si a'i dă drumulu dreptu la adres'a „Cocosiuui rosiu.“

REDACTIUNEA.

BRASIOVE.

(Din memorabil'a siedintia a comunitatii brasiovene din 16. Octombrie st. nou.)

Obiectul: Raportul comitetului despre destinarea unui locu de gimnastica pentru scóele romane.

Vorbaretiulu(?); Inca n'au trecentu 100 de ani, de cându Efori'a scóelorloru velachice a cerutu unu petecu de pamèntu, pentru ca scolarii loru se'si sparga opincutiele prin salturi gimnasticale si se'i apuce ametielele, dându-se peste capu si de-a rót'a, in conformitate cu legea scolară, — nu! Domniloru! nu suntu 100 de ani — acest'a e terminulu usitatul la noi, in fundulu regiu, pentru resolvirea unei cestiuni — ci suntu numai 15, adeca cincisprediece ani valuta iuliana, de cändu Efori'a a venit u cu acésta cersitorfa, totusi in interesulu causei si pentru bun'a intilegere, precum si că se ne aratamu marinimositatea, care caracteriséza pe nobil'a națiune sacsona, vi recomandu din fundulu superficialu alu ne-adancimei inimei mele luarea in considerare a acestei cersitorii.

Sticitarisiulu (sasu): . . . De óre ce loculu, pe unde si-a intiercatu draculu copii, si putrediescu ósele Israileniloru, nu s'a aflatu de coresponditoru pentru gimnastica, comisiunea e de parere, că se se dea loculu dintre gimnastic'a sacsona si intru biseric'a sacsona, se damu Valachiloru rolulu, care l'a avutu Christosu, cändu se aflá pe cruce si de óre ce poporulu nostru sacsonu e totu-deun'a cu matematic'a in màna, pàna si la plamadél'a copiiloru, observându-se cu strictetia sistemulu binom - enescu se precisamu matematicesce, ce au se iá Valachii, si ce se ni remana si noua. Loculu din cestiune are o latime de 20 de stanjini. Fiindu noi sustienetori drepturilor istorice, trebuie se respectamu si de asta data unu dreptu istoricu, asia, dara fiindu că pe loculu acest'a s'au datu copii nostri érn'a cu cioclele si cu piciorangele, trebuie se destinàmu o parte din acestu locu pe sém'a cioclasiloru, si anume 15 stanjini, ast'a de-o parte; éra de cealalta parte aflându-se aleiulu, se lasàmu atàtu locu, càtu cuprinde ramurile arburiloru, asia ca nici picaturile sasesci se nu cada in problematic'a gimnastica romanésca. Din intimplare ramurile arboriloru acestor'a desvoltandu-se mai multu in directiunea orisontala, decàtu in cea verti-

cală, asia dara se lasàmu si de asta parte 5 stanjini afara de gimnastic'a romana, prin urmare restul 0 se'lu daruimu se se pricopsésca si Valachii. . .

Barbatulu Evii (sasu): Cu tóta bunavointia, cu care voimur de astadata, se ne aratamu mai marinimosi, ca alta data, totusi este o piedica; anume loculu din cestiune e petrecutu la grumbóca pe numele societatii puscariasiloru, asia dara se se mai amâne cestiunea.

Caprarulu (român): Voi, Sasiloru, totu-deun'a ati a fostu ai dr . . . , cändu a fostu vorba se dati si Romaniloru ceva, ati trebuitu se aratati, ca man'a de datu vi s'a uscatu, fireati ai dr

Filosofulu dela Orascia (sasu): Voi, Romaniloru, suntem ca copii nemultiamitori. Noi ve resfatiamu cu darurile nóstre (sic!) si voi, in locu se ne multiamiti, ne mai si injurati. (O voce: Dóra n'ati adusu voi locurile aceste din Floandria?)

Mandache: Paginile istoriei nationale suntu scrise cu péna muiata in sange. Principiulu, Domniloru, trebuie totu-deun'a se inspire devotamentulu cuotidianu in pepturile individuale, de cändu s'a proclamatu fratieta, egalitatea si libertatea. Rütli, leaganul libertatii popórelor europene si-a eternisatu memori'a de pietate in frontispiciulu antelupteloriloru seculari, carii s'au sacrificatu cu abnegatiunea nihilismului. Din principiulu, principiiloru principale in principiu terminu aocata pleoară, varc va fi totu-deuna teori'a principala a principiului principiiloru principale iu principiu.

Barbatulu Evei (sasu): De doue ceasuri stau la usia, si totu numeru pe cei carii esu, ba pe unii i-amu mai inbrancit u si pe usia afara, si acum sum in placut'a positiune d'a ve spune, ca toti, catti sunteti aici, nu mai platiti o zala, pentru că nu reprezentati numerulu recerutu. De acea facu propunere se ve duceti, de unde ati venit u!

(Vorbaretiulu, tarbacitu d'atà'a pología, tressare, si vedindu-se numai singura in sala, inchide siedintia.)

Cucurigu-ii-ii-ii-ii !

Deputatu romanu in Brasovu pentru universitatea din Sibiu!!

Auditii neamuri si ve cruciti! Lucru ne-mai auditu, ne-mai pomenit! Ce se fie ast'a óre? S'a oprit u sòrele in cursulu seu? S'a misicatu temeliile pamantului? Ce e cu catapitésm'a? S'a intorsu marea in apoi? Nu cumva curgu riurile din vale la dealu? Ce face Iordanulu? — **Auditii minunea minuniloru, unu deputatu românu pentru universitatea fundului regiu!**

Suntu atate si atate milioane de ani dupa er'a geologilor, suntu 736 de ani dupa er'a saxonă si 2 ani dupa er'a cocosiésca, **de cîndu pentru prim'a óra se tramite unu românu dela Brasiovu ca tipotatu la diet'a sasasca din Sibiu.** Au perit Versalistii? Unde esti Machelu, Hontiu si tu Martine, umbre maretie de bofisch cu campest? Hoanăliche cu fofercretu! Doat ast noch neachi do gewiest!

Hara Jeises, Jeses Krist
Vedi a hal'a 'i lucru trist!
Ca o hoatia de romunu
Se se faca acum stopunu!

Papusi'a miraculósa.

Comedia intr'unu actu, prelucrata de A. I. G....

(Fine.)

Scen'a XIV.

Ionitia, Tudoru, Costica.

Ionitia (intrandu cu precautiune prin fundu, amintindu pe Tudoru si Costica, la o parte radiendu.) Ah! nemernicilor... ve tiu... (tusindu.) Hum! hum!

Tudoru (speriati, intorcandu-se). Ah!

Costica (asemenea.) Oh!

Tudoru (furiosu.) Totu tu?... ce este?... cine ti-a datu voie se vii aici?... pentru a me spioná?...

Ionitia (la o parte.) Imi vei plati totu, intr'o data, maistere Tudoru.

Tudoru. O se vorbesci?

Ionitia (facandu pe zapacitu). Bunulu meu unchiu... este... este o marturisire, pe care am se ti-o facu.

Tudoru. Spune iute.

Ionitia. Iata ce este, miculu meu unchiu... stii... am urit obiceiul, de a fi curiosu...

Tudoru. Ai tóte defecturile!... Dupa aceea?

Ionitia. Ei bine! acestu cabinetu... (aratandu cabinetul din stang'a.) totu d'a un'a inchisu... ma intrigă...

Costica (la o parte.) Ah! Ddieulu meu!

Tudoru (la o parte.) Elu me face se tremuru!

Costica. Si... asta séra... in timpulu lipsirei D-stră... ah! ah! regretru, bunulu meu unchiu... am intrat...

Tudoru. Nenorocitu-le!...

Costica (facandu-se că plange). Oh! asta inca nu e nimicu... pentru a me pedepsí... iti voi spune totu... si acea papusia de céra, pe care o faceai in ascunsu... Ah! frumosulu uvragliu... am vediut'o... am admirat'o... am atins'o... si sub manile mele, ea s'a spartu!...

Costica si Tudoru (cu mirare). Ea s'a spartu?...

Ionitia (totu facandu-se că plange). Da, bunulu meu unchiu... in bucati... si pentru a castigá timpu... inainte de a'ti face acésta marturisire, pentru a te insielá pana mane, in casu cändu vei deschide acestu cabinetu intrandu... am pusu in loculu papusiei... unu altu lucru, o mica persóna; pe care o iubescu...

Tudoru (la o parte). Ddieule mare!

(Elu cade in braciele lui Costica, care cauta a'lui sustiné).

Ionitia (continuandu.) Mic'a copila este acolo... prisoniera... si viu se te rogu că se ne ierti... si se'i redai libertatea...

(Elu se duce spre partea cabinetului, că pentru a'lui deschide.)

Tudoru (punendu-se repede inaintea usiei.) Nu evoie se intri, nu!... (la o parte.) Ah! ce nenorocire!

Costica (la o parte.) Ai! Ah! Ai!

Ionitia (la o parte.) Eu in tacere imi batu jocu de ei.

Tudoru (catra Ionitia.) O femeia...? esti siguru?... vie?...

Ionitia. Da fórte vie... si sanatósa, lasa-me se o iau...

Tudoru (punendu-se in drumulu lui). Fugi!

Ionitia. Fara ea... nici odata!

Tudoru (cu o voce tremuranda, la o parte.) Mare Ddieule! ce supliciu! me simtiu că moriu! vediu justit'a, gata se puna man'a pe mine! Amu comisú o crima demna de spandjuratore, si deja abisulu, se deschide, sub picioarele mele!!!

Costica (asemenea.) Mare Ddieule! ee supliciu! me simtiu că moriu... vediu justitia, gata se puna man'a pe mine! Complicele unei crime, demna de spandjuratore, si deja vedi unu abisu, că se deschide sub picioarele mele!!

Ionitia (radiendu la o parte aratandu pe Tudoru). Elu este in supliciu, pentru mine! Ah! ce placere! Elu vede justitia gata a pune man'a pe elu, elu crede la, crim'a sa, demnu de spandjuratu, elu vede unu abisu, deschidiendu-se sub picioarele sale!!!

Ionitia (apropiindu-se de cabinetu.) Am intardiatu pré multu... vino cu mine, scump'a mea... (chie-mandu.) Iléno! Iléno!

Tudoru (din ce in ce mai speriatu.) Daru, o se taci!

Ionitia. Vréu se intru in acestu cabinetu.

Tudoru (impingandu'lui) Nici odata!

Costica. Nu'lui lasi, papa...

(Afara se aude marsiul unei patraule de nòpte).

Ionitia (facandu bucuria). Ah! audiu patraula de nòpte... ea o se me ajute, speru, de a desveli acestu misteru, caci prepuiu...

Tudoru (cu terore). Ce?

Ionitia. Ajunge!

(Elu se duce spre feréstra, că pentru a chiemá patraul'a.)

Tudoru si Costica (luandu fia-care'd'un bratru).
Stai, nenorocitule, oprescete!

Tudoru (cu o voce intunecósa.) Daca vréi se juri
pe capulu teu, de a nu cautá se scii nimicu, si de
a fugi departe, chiaru de asta séra, îti juru că'ti voi
da totu, ce vei cere!

Ionitia. Me invioiescu... Consimtiu vréu că
se'mi redai mostenirea mea parintésca.

Costica. Papa cedeaza cererei sale!

Tudoru. Diece mii de lire... oh! nu, este
fórte crudu!...

Ionitia. Atunci, me ducu se caantu patraul'a.

Costica. Ah! papa, baga bine de séma....
ast'a este singurulu mijlocu, de a'l'u face se taca....

Tudoru (luandu din lada o mica caseta.) Ah! Ah!
vediu bine.

Ionitia (care a luatu caset'a din manile lui Tudoru,
alergandu spre usi'a din fundu) Logodnic'a mea, se ne
unimu... si vino de imbratisiéda pe sociulu teu!

Scen'a XV.

Aceiasi. Ilén'a (in primulu ei costumu.)

Costica (catra tatalu seu, aratandu pe Ilén'a.) Daru,
papa, uite, este ea, papusi'a Dtale!

Tudoru (en manie.) Ei da! asta nu era decat
unu jocu...

Ilén'a. Este bine jucatu... (aratandu casete) căci
noi am castigatu...

Ionitia (luandu man'a Ilenei.) Si suuta mandru
căci am cascigatu! (Elu o imbratisiéda).

Ilén'a (catra Tudoru si Costica.) Ve invită la nuntă
nóstra; ea va face indată fericirea nóstra! si voi
fi în miculu meu menagi, o adeverata comóra de
virtute si blandetie! Diu'a, nóptea nici odata sgomotu;
vréu se caantu că se placu barbatului meu; Daru galantii,
voru simti cu man'a mea, lucruri atingatóre.
(Facandu gestulu de a dá palme.)

Vlan, pa, ta, pan! fie-care in acelasi
momentu, va simti efectulu maniei mele, Vlan, pa, ta,
pan! galantulu, da, intr'adeveru va fi platitu in bani
gata!

Ilén'a si Ionitia.

Nici unu necazu, amendoi veseli totu da'un'a,
da, de mane intramu in menagi.

Tudoru si Costica.

Ah! ce necazu! amendoi veseli, da, de mane
voru intra in menagi, ah! ce necazu, in tacere, turbezu!
de fericirea loru, intr'adeveru suntu gelosu.

Fagarasiulu totu Fagarasiu!

In dilele trecute se tienù la Fagarasiu adunarea
comitatensa, la carea participara cu totulu netto **14** (sic!)
membrui mari si lati si adeca 8 romani si 6 neromâni.

Culesulu ciepei si taierea tutunului retienù pe
ceilalti membrii de a participa la congregatiune, ceea-

ce se si luà spre sciintia cu observarea: „că fiindu
Fagarasiulu patria cepii si a tutunului, se
se tienă séma de acésta imprejurare.“

Chiorn-Nitia se sufulcă si cu multa smeren-
nia se rugă, că Boerulu Fagarasiului se talmacésca
aceea ce a spusu la deschiderea adunarii, si in limb'a
branéna, din motivu ca Dsa si altii colegi audu bine
unguresce insa nu pricepu de locu. Boerulu nu
vrù se intielégă si nici cuvintele fabricatorului de
deputati nu'l'u putura innuiá. Ast'ai multiamit'a pen-
tru atât'a sila de truda ce si-a datu la alegerea de-
putatilor maghiari. „Undank ist der Welt Lohn.“

Te mai alegi deputatu?

In curendu va vedé lumin'a dilei un'a din le-
gile cele mai originale „cu privire la deputatii,
carii nu voru trimite mandatulu la dieta.“
Acestia nu numai voru pierde mandatulu, dara se
voru pedepsí cu amenda de 2000 fl. s. a. si nepu-
tendu-se platí acésta amenda, se preface in inchis-
sóre pana la 5 luni.

Frumóse prospecte pentru cei ce voru urmá
esemplulu lui Hodosiu si Nenea-Acsent!

Metaforosarea Universitatii Sasesci.

In dile aceste se va petrece batrin'a universitate
la grópa. Vecinic'a pomenire se va cantá in tote 3
limbile din „fundu“ Aplicandu-se la acésta ocazie
mai intin sistemul combustiv pentru arderea mor-
tilor; din cenusia ei va esí Fenicele universitatii
celei noue dupa gustulu si tali'a Articolului XII din
anulu 1876.

Intrebare grea.

A: Treburile mergu din di in di mai reu.

B: E adeveratu, daca va merge totu asia, in
curendu vomu ajunge se cersimu.

C: Dara la cine, daca vomu fi toti calici?

Birtasiulu prefacutu.

Óspele: Berea este astadi miserabila; alalta eri
aveai o bere de minune.

Birtasiulu: Vedi ce va se dica in chipuirea
la omu; „berea acésta este totu din acelasi butoiu.“

Misionariulu si Eschimotii.

Misionarulu: Iubitii mei, primiti inveniatur'a
lui Christosu si fiti evlaviosi; altfelu ve duceti in
iadu, unde arde foculu Gheenei.

Eschimotii: Ha, ha, vedi acolo n'i loculu, se
ne saturam odata de caldura!